

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 GÁGYOR PÉTER IMRE:
LEGKEDVESEBB VÁROSOM
- 3 FIBI SÁNDOR:
REMÉNYKEDJÜNK...
- 4 POMICHAL KRISZTIÁN:
INTERJÚ KALUZ ÁKOSSAL,
A SZÓTTES KAMARA
NÉPTÁNCGYÜTTES TÁNCOSÁVAL
- 6 ÖLVECZKY MÓNKA:
MIÉRT? HOGYAN? KÉRDÉSEK
A NÉPTÁNCOKTATÁSRÓL
- 8 ÁDÁM CSILLA:
NÉPMŰVÉSZET AZ ISKOLÁBAN
- 11 MENYHÁRT RITA:
A SZEMLELETMÓD (MINDSET)
SZEREPE AZ ISKOLÁBAN
- 13 GERGELY VIKTÓRIA:
ALAPISKOLÁS TANULÓK
SZÖVEGÉRTÉSI KÉPESSÉGEINEK
FELMÉRÉSE (I. RÉSZ)
- 16 TÓTH ERIKA:
AZ OLVASÁSTECHNIKA ÉS
A SZÖVEGÉRTÉS FEJLESZTÉSE
A KEZDŐ OLVASÓKNÁL
- 18 BENYOVSZKY ÁGNES:
A POZSONYI MESÉK SOROZAT
- 21 KATONA NIKOLAS:
A MAI OKTATÁSI RENDSZER HIBÁI EGY
KEZDŐ PEDAGÓGUS SZEMSZÖGÉBŐL
(3. RÉSZ)
- 23 ZOLCZER PÉTER:
A NYELVTANULÁST ELŐSEGÍTŐ
ÁLTALÁNOS KÉSZSÉGEK (8. RÉSZ)
- 24 RAVASZ MÓNKA:
BÁBJÁTÉKKAL TÖRTÉNŐ SZÖVEG-
FELDOLGOZÁSOK ÓVODÁS KORÚ
GYERMEKEK SZÁMÁRA (5. RÉSZ)
- 26 POMICHAL KRISZTIÁN:
A KIS JÉGKORSZAK
- 27 MOLNÁR KRISZTINA:
A GYÓGYNÖVÉNYEK
ÉS FELHASZNÁLÁSUK
- 31 CSICSAY ALAJOS:
GYÓGYNÖVÉNY
MELLÉKHATÁSOKKAL
- 33 BESZÁMOLÓ
- 34 ISKOLAHÍREK
- 36 SZMPSZ

FIBI SÁNDOR

REMÉNYKEDJÜNK...

Tudat alatt valahogy mágikus számnak érzem a 2020-at, pedig eddigi életem során sohasem hittem sem a mágiában, sem a spiritizmusban. Sokkal inkább voltam a reális világszemlélet híve, amely azért az én értelmezésemben mindig tartalmazott egyfajta romantikus várakozást. Szinte következetesen bíztam ugyanis abban, hogy az előttünk álló közeli vagy távolabbi jövő meghozza végre számomra, de iskolánk, iskoláink, egész nemzetiségi iskolaügyünk számára is azokat a pozitív változásokat, amelyek minőségileg magasabb színvonalú, értelmesebb, sikeresebb mindennapokat biztosítanak nekünk. Bízam akkor is, amikor egyébként nem sok esély volt az ilyen irányú vágy beteljesedésére. Bevallom, annál nagyobb csalódást éreztem akkor, amikor a hasonló elveket valló, hasonló cél eléréséért tevékenykedő emberek számára már-már elérhetőnek tűnt a beteljesedés, de a döntő változás helyett sajnos csak azt a mérhetetlenül profán kijelentést hallottuk, hogy „nincs meg hozzá a szükséges politikai akarat”. Tudom, ezzel az életérzéssel nem vagyok egyedül, mint ahogy azzal sem, hogy meggyőződésünk szerint az előttünk álló új naptári év rendkívül fontos mindannyiunk számára. Igen, rendkívül fontos, hiszen valóban sokat várunk a küszöbön álló parlamenti választások eredményeitől. Mindenekelőtt azt, hogy sikerül végre kiséprűzni országunk életéből mindazokat a rendkívül negatív jelenségeket, amelyek hosszú évek óta mérgezik a társadalmi légkört, hitellessé teszik az emberek közötti kapcsolatokat, hogy a korrupció eluralkodása átláthatatlan feketévé torzíthatja a bizalom és az igazság tiszta, emberi, napfényszínű csodáját. Meggyőződésem, hogy az emberek túlnyomó többsége azt reméli, hogy hinni lehet majd az adott szónak, és az ígéretnek súlya lesz, hogy a felvidéki magyarság végre akadálymentesíti és könnyen járhatóvá építi az összetartozáshoz, a közös érdek és akarat eléréséhez vezető,

jelenleg alig járható, itt-ott el is tűnő, túlságosan is göröngyös utat.

Nem tagadhatjuk azonban azt sem, hogy az oktatásügy helyzetében is pozitív változásokat várunk. Természetesen nemcsak a pedagógusok munkájának anyagi megbecsülése terén – bár a 2020 szerintem nemcsak egy évszámot jelent, hanem azt is, hogy Európa nem egy országában legalább ennyi vagy lényegesen több euró egy pedagógus havi átlagkeresete. Bízunk abban is, hogy a pedagógus végre sokkal, de sokkal több szakmai és tárgyi segítséget kap munkája végzéséhez, és elképzelhetlenné válik az, hogy a nemzetiségi iskolák sajátos helyzetét, specifikumait kiemelő, elismerő és rögzítő törvénymódosításnak még a megtárgyalását is lényegében indoklás nélkül elutasítja az ország legfőbb törvényhozó szerve, ami a közelmúltban sajnos megtörtént. Bizonyára nem vagyok egyedül, aki hiszi és reméli, hogy ez az év lesz az, amikor végre megáll a magyar nemzetiségi iskolákat látogató diákok számának a csökkenése, és a diákok szülei végre maradék nélkül megértik, mert meggyőződtek róla, hogy ezeknek az iskoláknak a színvonalával semmivel sem marad el a szlovák iskolák színvonalától. Abban is bízom, hogy középiskolákra felvehető diákok számának, illetve esetleges új tanulmányi szakok megnyitásának engedélyezésekor a kompetens szervek következetesen azonos kritériumok szerint fognak dönteni a magyar és a szlovák tanítási nyelvű iskolák esetében.

Tudom, hogy pedagógustársaim számára ez az év sem lesz könnyű, hiszen az önmagukkal szemben is igényes emberek az év minden napján lelkiismeretesen és minden tanítási órán azonos erőbedobással végzik munkájukat, tesznek eleget a velük szemben támasztott elvárásoknak. Tudom azonban azt is, hogy meggyőződéssel vallják, a pedagógus másképpen nem is lehet sikeres az életben. Ennek szellemében engedjék meg, hogy minden kedves Olvasónak pedagógiai örömeikben gazdag új esztendőt kívánjak!